

søgt at medvirke til, at målet ikke er blevet opgivet. Vi mener, det er fantastisk vigtigt, at man arbejder videre med det, og vi har foreslået, at man laver en konsensuskonference, altså en teknisk konference, der sætter alle midlerne op, og så må vi prioritere de midler, vi kan blive enige om.

Det er selvfølgelig klart, at vi står bag vedtagelsen, der jo ikke er specielt fyldig, vil jeg sige. Der står ikke meget andet i den, end at man siger ja til noget, man havde besluttet sig for i forvejen og ellers har fået vedtaget i EU's Ministerråd; men jeg vil dog gerne have en lille sidste bemærkning, og det handler om den folkelige opbakning, den folkelige forståelse.

Jeg er faktisk meget enig i det, hr. Ebbe Kalnæs sagde før: Vi har altså brug for at gøre noget for, at der bliver en bred folkelig forståelse for, at drivhusgasudslip er meget alvorligt. Jeg tror, der er masser af mennesker i Danmark, der ikke relaterer deres eget private forbrug af biler og elektriske tandbørster, og hvad man ellers kan anskaffe sig, til det problem, og her mener jeg, vi på sigt har en vigtig opgave at løse.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til fru Vibeke Peschardt, at jeg er af den opfattelse, at der er ingen tvivl om, at miljøet har den folkelige opbakning. Det er sådanne set kun politikernes slingrekurs og det, at man begynder at ramme befolkningen med nogle afgifter, som den kan se ikke kommer miljøet til gode, der i grunden kan skade den folkelige opbakning.

Jeg forstod på fru Vibeke Peschardt, at finansministeren var kommet ind på rette spor, måske med radikal hjælp, så vil fru Vibeke Peschardt ikke nok løfte sløret for, hvilke tiltag fru Vibeke Peschardt mener, det er vigtigt at have med her, hvor vi diskuterer klima? Hvad er det for vigtige ting med hensyn til trafikken, De Radikale foreslår? Er det en benzinprisstigning, eller er det kørselsfradraget, der skal ændres? Hvad er det for ting? Kan vi ikke høre lidt om dem?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er da glad for, at fru Peschardt udtalte, at det var vigtigt at gå i spidsen, og at det også var vigtigt, at vi selv gjorde noget ved trafikområdet. Jeg er meget enig. Det er vigtigt, vi fejrer for egen dør.

Men netop fordi fru Peschardt har den opfattelse, at det er vigtigt, at man gør noget, vil jeg spørge fru Peschardt, hvis parti jo har haft et meget nært forhold til miljøorganisationerne i Danmark, om det ikke berører fru Peschardt, at den gruppe i Danmark, der hedder 92-gruppen og består af 18 miljø- og udviklingsorganisationer, meget klart siger – og her er man enig i princippet med fru Peschardt – at skal vi videre med yderligere reduktioner, kan det ikke ske ved joint implementation, ikke ved skovrejsning, ikke ved sinks og ikke ved, at vi går ud i verden og anbefaler mere af det, men derimod ved, at vi fejrer for egen dør. Mener fru Peschardt så ikke, det er vigtigt, at vi modarbejder de fleksible mekanismer så meget som vel muligt?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Søren Kolstrup først: Om den fælles gennemførelse eller joint implementation, som man siger, og de fleksible instrumenter må jeg altså sige, at det er jo sådan i et internationalt samarbejde, at for at opnå et eller andet bliver man nødt til at starte et sted og måske også et sted, hvor man ikke selv synes, det er optimalt.

Jeg synes ikke, det er optimalt, at man kan handle på de måder, som jeg i hvert fald har læst beskrivelser af. Men vi har jo dog trods alt inden for EU på en styret måde formået at lave en slags fælles gennemførelsesakt, hvor et enigt Ministerråd på området har besluttet, hvordan smerten skal fordeles, så Portugal og Grækenland får lov til at øge deres CO₂-udslip, mens de meget udslippende lande, f.eks. Danmark og Tyskland, ikke får det.

På den måde mener jeg, at hvis man kan styre tingene – og det er jo bl.a. det, vi rejser ud for at se, om vi kan få sat på papir – kan den gennemførelse godt være et redskab, selv om andre konkrete ting i hvert enkelt land burde være og måske også er det mest optimale.

Så vil jeg sige til hr. Schmidt, at med hensyn til den folkelige opbakning og forståelse, fik jeg måske ikke udtrykt mig så præcist, som jeg ville. Jeg mener, at med sådan noget som CO₂-udledning, drivhusgasser og den slags er jeg ikke sikker på, at folk relaterer det til, at de sætter sig i deres bil og kører ned til bageren. Det kan hverken ses, høres eller lugtes, og folk kan ikke forstå, at deres enkeltstående handling kan være med til at påvirke tilstanden. Det er dér, jeg mener, der bør være en eller anden måske